

РЕШЕНИЕ

№ 11044

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2577** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на Г. А. И., чрез пълномощник адв. Р. И. срещу решение № 636/05.02.2024 г., постановено по НАХД № 11822/2023г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 7040853, издаден от СДВР. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди, че районният съд неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, вследствие на което е достигнал до неправилни изводи, че от издадения и връчен електронен фиш може ясно и недвусмислено да се установи за какво нарушение е наказан И. и по какъв начин е определена конкретната санкция. В тази връзка сочи, че в хода на административното производство е допуснато съществуване на два електронни фиша под едни и същи серия и номер, с адресат едно и също лице и за едно и също нарушение, като обстоятелства и правна квалификация, но двата електронни фиша се различават в санкционната им част относно приложимата санкционна разпоредба. Като процесуално нарушение сочи и ангажиране на административнонаказателната отговорност на основание чл. 182, ал. 4

от ЗДвП, без конкретизация коя точно хипотеза на чл. 182, ал. 1, ал. 2 или ал. 3 от ЗДвП визираща АНО. Твърди, че липсата на пълно изписване на конкретно нарушените разпоредби, въз основа на които се определя и налага административното наказание - не само дадена правна квалификация на административното нарушение, но и конкретната санкционна норма, когато обстоятелствата на нарушението обуславят различно по размер наказание, предопределя незаконосъобразността на електронния фиш. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществуващия на правния спор, с което да отмени изцяло електронния фиш. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 7040853, издаден от СДВР, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 02.02.2023 г. в 15.11 ч. в [населено място] по [улица]до № 7 с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол „CORDON M2” с радар № MD 1195 е засечена скорост на движение на МПС марка и модел „БМВ 650 И Х Драйв” с рег. [рег.номер на МПС] от 65 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия) при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Автоматизираното техническо средство „CORDON M2”, радар № MD 1195 е преминало периодична техническа проверка на 15.03.2022 г. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на Г. А. И..

Въз основа на тези данни и предвид начина на установяване на нарушението, на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е издаден ЕФ серия К № 7040853, с който на собственика на МПС Г. А. И., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл.1 82, ал. 4, вр. ал. 1, т.2 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в Електронен фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от касатора съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно.

Съдът намира за неоснователни възраженията в касационната жалба, идентични с част от възраженията, направени и пред първата инстанция, отнасящи до съществуване на два електронни фиша под едни и същи серия и номер, с адресат едно и също лице и за едно и също нарушение, като изложените в тази насока мотиви на Софийския районен съд се споделят изцяло от касационната инстанция, поради което на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК /в сила от 01.01.2019 г. /, настоящият състав препраща към тези мотиви, без да е необходимо тяхното преповтаряне.

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Съгласно визираната правна норма, при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място. В ал. 2 е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая, в ЕФ е посочена нарушената разпоредба съгласно изискването на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Липсва изрично изискване за посочване в електронния фиш на санкционната разпоредба, въз основа на която се определя конкретното наказание, поради което и пропускът да се посочи в него конкретната хипотеза по чл. 182, ал. 1 не представлява нарушение, което е основание за неговата отмяна. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл. 21 от ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си. Допълнителните данни по него – напр. относно повторността на нарушението, са от значение за определяне на наказанието, а не за наличието на вмененото нарушение, поради което не е налице и пречка по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП за издаването на ЕФ, както твърди касатора.

В електронния фиш е посочен и предходния такъв – ЕФ серия К/4757491, с оглед който е прието, че процесното нарушение е извършено повторно. Видно от него и от представената по делото Справка-картон на водача, с този електронен фиш, влязъл в сила на 14.03.2022 г., на И. е наложена глоба по чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП за извършено на 30.08.2020 г. нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Т.е. следва

да бъде споделен извода на районния съд, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на §6, т. 33 от ДР на ЗДвП. Липсата на посочване в оспорения в настоящото производство електронния фиш на фактическото и правно описание на нарушението по първия и датата му на влизане в сила, доколкото това не е изискуем реквизит по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, също не засяга правото на защита на наказаното лице, на което посочения електронен фиш е бил връчен и същото е могло да се запознае с него.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира основание за нищожност, недопустимост или неправилност на оспореното въззивно решение на Софийския районен съд, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка чл. 63 от ЗАНН същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 636/05.02.2024 г., постановено по НАХД № 11822/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.